

MARIBORSKI VEČERNIK

Cena 1 Din

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprave 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.409

„JUTRA“

Autoritarni režim brez autoritete

Razvoj notranjih dogodkov v Avstriji

Poznavalci avstrijskih razmer zatrjujejo neprenehoma, da ima Dollfussov režim za seboj le malo število avstrijskega ljudstva, da je sedanja klerofašistična diktatura tako le diktatura neznatne manjšine. Prav zaradi tega niti Avstrijci sami ne verujejo, da bi mogel ta režim ostati dolgo gospodar položaja, ali pa da bi sedanja ureditev ostala trajna. Pod navidezno mirno površino, ki je nastala po zadušeni februarški revoluciji socialnih demokratov in komunistov, se zbirajo eksploziva, ki groze vedno bolj z erupcijo. Morda te erupcije zaenkrat še ne bo, morda se bo sedanji režim držal še dolgo, toda njegov eksperiment se bo nedvomno končal prej ali slej z velikim pretresom. V zgodovini razvoja je neka usodna usmerjenost in fatalnost: nekaj mesecev ali celo nekaj let je pač mogoče vladati proti volji vladanih, večno pa to ni mogoče! Režim, ki visi v zraku in ga podpirajo le bajoneti, je režim brez temeljev, pa če je tudi uveden »po volji božji«, kakor je sedanji avstrijski.

Najbolj fatalno dejstvo je za Dollfussov režim v Avstriji pač to, da so ostale velike mase njegovih nasprotnikov, marksistične in narodnosocialistične, trdne in neomajene. Med tem, ko smo videli v Rusiji, Italiji in še bolj v Nemčiji, da so se deloma že pred zmago, gotovo pa kmalu po zmagi pridružile Leninu, Mussoliniju in Hitlerju velike množice prejšnjih njihovih nasprotnikov, celo najbolj zagriženih, in da so se preorientirali še mnogi njihovi voditelji, opažamo v Avstriji nasprotno, da Dollfuss in Starheimberg nista taka magnata, ki bi mogla pritegovati svoje prejšnje nasprotnike socialne demokrate in narodne socialiste. Ti so ostali tudi po prvem maju neizprosni opozicionalci, in če smemo verjeti nekim vestem, se njihove vrste celo krepe, posebno vrste narodnih socialistov. K njim prihajajo celo pristaši raznih bivših strank, neizvzemi Dollfussove krščanske socialne stranke. Prav tako fatalno je pa tudi to, da celo večina bivših pristašev stranke krščanskih socialcev ne soglaša z režimom. Pa tudi v vrstah hajmvera ni vse v redu: velik del hajmverovcev simpatizira naskrivaj z narodnimi socialisti in baje se je tudi sam podkancelar knez Starheimberg, ko je bil te dni v Berlinu pri Hitlerju in Neurathu, izpobil predaleč, to se pravi, da je ponujal narodnim socialistom za plačilo sprave koncesije, ki so presegale okvir njegovih pooblastil.

Resolucija francoskih socialistov

BOJ PROTI NACIONALNI UNIJI. VOLILNA TAKTIKA. STALNA PRAVLJENOST ZA BOJ PROTI FAŠIZMU.

PARIZ, 25. maja. Socialistični kongres v Toulousu je bil sedaj zaključen. Ob zaključku kongresa je bila sprejeta resolucija s 3600 napram 236 skrajnim levčarskim glasovom. V resoluciji se navaja, da je stranka opustila svojo dosedanje volilno taktiko in ne bo več dosedaj pri volitvah z meščanskimi levčarskimi strankami. Resolucija naglašja, da bodo pri bodočih volitvah socialisti glasovali samo za take stranke, ki pobijajo nacionalno unijo, ali pa se bodo volitev sploh vzdrževali. Nadalje zahteva stranka reformo volilnega zakona na bazi proporcionalnega sistema. Tudi še omenja v resoluciji oborožitev.

Pa še po nečem drugem se Dollfussov režim temeljito razlikuje od Staljinovega, Mussolinijevega in Hitlerjevega: ni se mu posrečilo preprečiti terorističnega odpora nasprotnikov! Dogodki zadnjih dni se razvijajo v Avstriji tako, kakor da tam sploh ni avtoritarnega režima. Narodni socialisti razvijajo silno teroristično aktivnost. Vsak dan poka na vseh koncih in krajih države. Eksploziva razdirajo železniške proge in mostove, elektriške transformatorje, telefonske celice, javne lokale, uradna poslopja in celo kapele. Zastave s kljukastim križem se pojavljajo kljub vsej silni pazljivosti tam, kjer bi človek najmanj pričakoval. Protiteror režima, ki lovi vse vprek, kar je narodnosocialističnega in marksističnega ter zapira v ječe in koncentracijska taborišča, ne more streti fanatičnega nasprotnikov in preprečiti nadaljnjih revolucionarnih aktov. Voditelj avstrijskih narodnih socialistov, Frauenfeld, je celo lahko pobegnil Dollfussovom detektivom, ki so ga stražili, in dospel z Dunaja srečno v Nemčijo. Da je sploh mogel kljub zasledovanju prepotovati tako naglo dolgo pot od prestolnice do bavarške meje, je najlepši dokaz, da niti varnostni in vohunski aparat g. Dollfussa ne funkcioniira tako, kakor bi moral ali pa — da ni zanesljiv!

Vse to jemlje Dollfussovemu »avtoritarnemu« režimu avtoriteto pred svetom in še bolj pred avstrijskim ljudstvom samim. Poznavalci razmer zatrjujejo, da se v Avstriji vera v stabilnost režima ne krepi, kakor bi bilo normalno, marveč nasprotno, še pojema. Avstrijsko ljudstvo je po veliki večini nasprotno protinemškemu kurzu in se tudi za prijateljstvo in zavezništvo z Italijo ne more ogreti. To ljudstvo se zaveda, da je nemško, da ni samostojen, poseben narod, marveč samo del celotnega nemškega naroda. Zato v Nemčiji in Hitlerju ne vidi nasprotnikov, temveč del svoje celote. In te zavesti dunajski režim tudi v podporo fašističnega Rima in katoliškega Vatikana ne more streti. Nekega dne se zato prav lahko zgodi, da bo vse-nemška zavest udarila s tako silo na dan, da je nobeni jezovi ne bodo mogli zadržati. Kaj bo storil tedaj g. dr. Dollfuss? Bo poklical na pomoč italijanske fašiste in Madžare? To bi pomenilo vreči rokavico državam male antante! In vsega tega ne bi bilo, če bi bil šel g. dr. Dollfuss drugačno pot in tisto, ki je vodila v Rim! Ta je bila najslabša, kakor za imama džemenskega v Arabiji...
-r.

vendar pa stranka ne protestira proti temu, kakor ni v resoluciji tudi nobenega govora o prevzemu oblasti s strani socialno-demokratske stranke. Glavna naloga stranke je zatiranje fašizma, zato se v resoluciji tudi naglašja, da mora biti stranka stalno pripravljena za odločilni boj proti fašizmu.

ODSTOP JAPONSKE VLADE.

TOKIO, 25. maja. Zaradi neke korupcijske afere je japonska vlada odstopila. Nova vlada se sestavlja na pogajanjih med politiki in generali.

Jevtićevo potovanje v Zenevo in Pariz

**Naš zunanji minister odpotuje iz Beograda drevi
Oficielni obisk v Parizu in Barthoujev obisk v Beogradu**

BEOGRAD, 25. maja. Drevi odpotuje jugoslovanski zunanji minister Bogoljub Jevtić v Ženevo, da se udeleži izrednega zasedanja Društva narodov v sredo, dne 30. t. m., kakor tudi plenarne seje razorožitvene konference, ki se bo sestala dan poprej. Po teh sejah bo odpotoval naš zunanji minister v Pariz, in sicer na oficijelno povabilo francoske vlade. Njegov obisk v Parizu bo zato čisto uradnega značaja. Seja Društva narodov v sredo, 30. t. m. v Ženevi bo docela izrednega značaja in na dnevni red prideta samo dve zadevi, in sicer vojna med Bolivijo in Paragvajem in ljudsko glasovanje o Posaariju. Vendar pa se bodo po zasebnih poročilih obravnavala na tej seji tudi

razna druga vprašanja, ki se nanašajo na aktualne mednarodne zadeve.

PARIZ, 25. maja. Francoska vlada je oficijelno povabila jugoslovanskega zunanjega ministra Bogoljuba Jevtića v Pariz. Jevtić bode sprejeli zunanji minister Barthou, ministrski predsednik Doumergue, pa tudi predsednik republike Lebrun in drugi državniiki. Jevtić bo razpravljaj v Parizu o vseh aktualnih vprašanjih, zlasti pa o zadevah Balkana, sovjetske Rusije, Podonavja itd. Obenem bo tudi določeno, kdaj bo francoski zunanji minister Louis Barthou vrnil obisk in oficijelno posetil prestolnico Jugoslavije. Kakor se zatrjuje, se bo to zgodilo baje že meseca junija.

Anglija in vstop Rusije v Društvo narodov

»DAILY TELEGRAPH« PROTI VABILU RUSIJE IN PROTI VSAKIM OBVEZNOSTIM TER ZAHRBTNIM NAČRTOM.

LONDON, 25. maja. O stališču Anglije napram sprejemu sovjetske Rusije v Društvo narodov poroča obširno »Daily Telegraph« in naglašja, da angleška vlada ne bo delala Rusiji nobenih ovir in da bo celo podprla predlog, da se sprejme v Društvo narodov ter dobi stalno mesto v vrhovnem svetu, čeprav so sovjeti doslej pokazali malo smisla za to institucijo in so jo celo stalno izigravali. Najodločnejše pa odklanja Anglija, da bi se sovjetska Rusija na kolenih prosila, da vstopi v Društvo narodov. Prav tako je Anglija tudi najodločnejša nasprotnica sovjetskega načrta, po ka-

terem naj bi bil sklenjen neki evropski nenapadalni in garancijski pakt, ki je za Anglijo nespremenljiv. Nadalje piše »Daily Telegraph«, da prihajajo sovjeti v Ženevo zato, da bi si poiskali zaveznikov, a ne mirnih prijateljev. Če pa prihajajo sovjeti v Ženevo res odkritosrčnih misli in hočejo postati član velike družine narodov, so dobrodošli, nezaželeni pa bodo, če bodo pri vstopu v Društvo narodov zahtevali, da morajo Anglija in druge države prevzeti nase obveznosti, proti katerim so se doslej stalno upirale in se bo Anglija borila tudi v bodoče.

Nejasni cilji bolgarske vlade

SOFIJA, 25. maja. V Bolgariji se obnavlja normalno življenje. V Sofiji je vsekakor prej, le nekatera važna poslopja so močneje zastražena. O končnih ciljih novega režima je še precej nejasnosti. Stranke bodo baje vse razpuščene in polagoma se bo uvedel fašistični režim na stanovski podlagi. Tudi glede zunanje politike ni jasnosti. Govori se, da bo nova vlada sicer nadaljevala zbližanje z Jugoslavijo, toda o pristopu k balkanski zvezi ne more biti govora. Tudi nenapadalnega pakta z Romunijo baje ne bo.

Francija uvaja poklicne oddelke

PARIZ, 25. maja. Radikalni narodni poslanec Bernier je predložil predsedništvu vlade interpelacijo glede vprašanja 24-mesečne vojaške službe. Narodni poslanec Bernier je namreč iniciator zakonskega predloga o dopolnjevanju efektiv novincev od leta 1935. do 1940. V svoji interpelaciji vprašuje vlado, kaj namerava ukreniti za zagotovitev narodne obrambe od leta 1936 dalje? Pred včerajšnjim je pa bil poslanecem v zbornici razdeljen zakonski predlog o povečanju obmejne obrambe. Zakon predvideva osnivanje specialnih motoriziranih enot, ki bi v primeru vojne takoj nastopile proti sovražniku. V omenjenih

edinicah bi po možnosti služili samo poklicni vojaki.

STALJIN NEVARNO RANJEN.

BEOGRAD, 25. maja. »Pravda« objavljia iz Berlina sledečo vest: Po poročilih iz Varšave sta izstrelila dva dijaka več strelav na avto, v katerem se je vozil Staljin. Staljin je bil ranjen v prsi, vendar pa ne smrtno nevarno. Atentatorja, ki sta sinova bivših carskih častnikov, sta bila aretirana. Aretiranih pa je bilo tudi več drugih oseb. Listi o atentatu ne smejo poročati.

KMETIJSKI POSVETOVALNI ODBOR.

BEOGRAD, 25. maja. Kmetijski minister je podpisal uredbo, po kateri se ustavlja pri tem ministrstvu posvetovalni odbor 15 članov, ki bodo imenovani iz uglednih kmetijev in strokovnjakov iz vseh banovin. Funkcijska doba bo trajala 2 leti.

AVSTRIJI GROZI NOVA REVOLUCIJA.

DUNAJ, 25. maja. Voditelj avstrijske tajne policije general Rönge je izročil kancelarju dr. Dollfussu poročilo, v katerem je zbral svoje ugotovitve o položaju. General pravi, da so se marksisti na novo organizirali in razpolagajo z 250.000 oboroženimi bojovníki. Nevarnost nove revolucije je zato vsak dan večja. Obenem pa pravi tudi, da hajmverovci niso čisto zanesljivi, ker zasledujejo svoje lastne cilje.

Dnevne vesti

Za zblizanje med našim mestom in slovensko prestolnico

Ljubljana bo v juniju obiskala Maribor in njegovo okolico

Z velikim veseljem je Maribor sprejel vest, da ga bo prihodnji mesec obiskala Ljubljana. Ta vest pa je tem razveseljivejša, ker je agilno ljubljansko »Društvo prijateljev Slovenskih gor« pokrenilo akcijo, da se kulturno zblizata obe mesti in da napoči doba tesnejšega sožitja med našim obmejnim in nacionalno ogroženim mestom ter slovensko prestolnico. Skrajni čas je že, da izginejo vsi predsodki, ki so doslej ločili Ljubljano in Maribor. In prav zato pričakuje Maribor odprtih src Ljubljančane, da se sami prepričajo, da imamo Mariborčani svoje težave in svoje probleme, ki so vsega upoštevavanja vredni. Prepričali se bodo kaj lahko, da bi bilo v Mariboru in njegovem zaledju marsikaj drugače, če bi Ljubljana imela dovolj razumevanja za naše težnje in zahteve. Marsikaj drugače bi bilo zlasti v nacionalnem oziru. Maribor je trdno prepričan, da bo vse to sama uvidela, ko ga bo obiskala in ko se bo tesneje spoznala z njim. Zato govorimo iz srca vseh Mariborčanov, če trdimo, da se veselimo obiska Ljubljane in da jo želimo pričakujemo.

Društvo prijateljev Slovenskih gor, ki je organiziralo omenjeni izlet, je izdelalo tudi že podroben spored, ker si izletniki ne bodo ogledali samo mesta, marveč bodo napravili več izletov v bližnjo okolico, da bodo spoznali lepoto Slovenskih gor, zelenega Pohorja in Dravske doline ter naših severnih obmejnih postojank. V ta namen se je mudil pretekli teden v Mariboru zastopnik

društva in se udeležil sestanka predstavnikov vseh zainteresiranih činiteljev mestne občine, Tujsko-prometne zveze, združenja gostilniških obrti, podružnice Slovenskega planinskega društva itd., na katerem je bil sporazumno določen podroben spored.

Ljubljanski izletniki se bodo razdelili na 10 skupin. Prva skupina bo izstopila že v Hočah, od koder bo krenila na Pohorje. Obiskala bo Pohorski dom, Mariborsko koč in Ruško koč. Druga skupina se bo z avtobusi odpeljala v Slovenske gorice in bo obiskala Sv. Lenart, Sv. Trojico in Zavrhi, tretja skupina se bo odpeljala k Sv. Martinu in si ogledala vurburški grad, četrta se bo podala v obmejni št. Ilj, peta na Falo, šesta k Sv. Urbanu, sedma v Ruše, osma v Jarenino, deveta v Limbuš, deseta pa bo ostala v Mariboru in si privoščila vse naše sladkosti in dobrote.

Ljubljanci bodo obiskali Maribor v nedeljo 24. junija. Pripeljali se bodo s posebnim vlakom, ki bo prispel v Maribor že jutraj ob 7.30. Mariborčani bodo nedvomno priredili Ljubljančanom lep sprejem na kolodvoru. Izletnike bodo vodili posebni vodniki. Vsa mariborska nacionalna, kulturna in druga društva se posebej naprošajo, naj ne prireajo na ta dan svojih prireditev. Ljubljanska društva bodo na ta izlet poslala svoje članstvo ali vsaj zastopstvo, ker se zavedajo, da mora biti prvi veliki obisk Maribora res lep in veličasten.

Letošnji maturanti na mariborskih srednjih šolah. V Mariboru bo letos maturiralo na realni gimnaziji 72 dijakov, na klasični 66, na trgovski akademiji 23, na državnem učiteljskem 125, na zasebnem učiteljskem šolskih sester pa 21 gojenk.

Darilo. Ban Dravske banovine gospod dr. Drago Marušič je naklonil Postaji za socialno skrb rekonvalescentnih delavcev v Mariboru tisoč dinarjev kot enkratno podporo za preskrbo rekonvalescentnih delavcev, ki so svojo zakonito pomoč izčrpali, pa zaradi bolezni še vedno niso sposobni za delo. — Kuratorji Postaje izreka gospodu banu iskreno zahvalo!

Sprememba pri okrajnem glavarstvu v Dolnji Lendavi. S kraljevim ukazom je na predlog notranjega ministra premeščen k banski upravi v Splitu dr. Trstenjak, doslej okrajni glavar v Dolnji Lendavi. Na njegovo mesto je imenovan za okrajnega glavarja dosedanj svetnik banske uprave v Splitu dr. Herbert Karlin.

Novi grobovi. Pretekli teden so v Mariboru umrli: Terezija Krambergerjeva, gostilničarka, stara 54 let; Ivan Novan, viničar, 60 let; Ana Horvatova, prevzitarica, 63 let; Konrad Zugman, mesarski mojster, 45 let; Alojz Tarkuš, mizar, 38 let; Julijana Markova, zasebnica, 62 let; Julijana Toplakova, zasebnica, 55 let; Katarina Markova, služkinja, 28 let; Julijana Bercetova, zasebnica, 67 let; Franc Laufer, delavec, 34 let; Avgust Špillar, vrtnar, 50 let in Katarina Markova, posestnica, 71 let. N. p. v m.!

Zavržena pritožba. V mesecu marcu sta bila pred mariborskim velikim kazenskim senatom obsojena zaradi umora viničarja Josipa Divjaka pri Sv. Kungoti njegova žena Kristina Divjakova in njen ljubimec Anton Kajser, in sicer Divjakova na 20 let težke ječe, Kajser pa na do smrtne ječe. Proti obsodbi sta oba vložila priziv, stol sedmoroce pa je priziv zavrnil in potrdil obsodbo mariborskega okrožnega sodišča.

Poskušaj samomor. Predvčerajšnjim popoldne je 17-letna pomožna delavka Draga Z. izpila v samomorilnem namenu večjo količino octove kisline. Domači so se pravočasno opazili njeno obupno dejanje in poklicali reševalce, ki so jo prepeljali v bolnišnico, kjer so ji zdravniki izprali želodec in jo rešili prostovoljne smrti.

Strelska družina Ptujška gora-Majšperk otvori svoje strelišče 27. maja na svečan način. Po sprejemu ob 13.30 in blagoslovitvi strelišča bo ljudska veselica na prostem. Vabimo vse strelce in vso našo javnost, da se udeleži našega slavlja na Ptujski gori. Ako bo slabo vreme, bo otvoritev 3. junija.

Manifestacija za naše morje bo v nedeljo 3. junija tl. v Celju. Če bo zadostno število udeležencev, imamo tretjinsko vožnjo s posebnim vlakom. Prijave sprejema Jadranska straža v Mariboru, Gregorčičeva ul. 26, telef. 29-70.

Priprave za kongres vseslovenskih mest. Prvi manifestacijski kongres vseh slovenskih mest bo sredi septembra v Pragi. V zvezi s pripravami za ta kongres je bila tudi v Beogradu konferenca delegatov zveze jugoslovanskih mest, na kateri je bilo sklenjeno, da bo seja odbora za vseslovensko zvezo in kongres mest 28. junija.

Velikih shodov JNS v Velenju in Slovenjgradu. ki ju priredi okrajna organizacija JNS v nedeljo 27. t. m. se bo med drugimi udeležil tudi minister za gradbo g. dr. Srkulj kot zastopnik predsednika vlade in šefa Jugoslovanske nacionalne stranke g. Nikole Uzunovića. Priprave za oba shoda so v polnem teku in je pričakovati, da se ju bo udeležila ogromna množica ljudstva. Na kolodvorih bodo prirejeni ministrom in poslancem svečani sprejemi.

Kje se dobe sejemske legitimacije. Legitimacije za obisk letošnjega XIV. Ljubljanskega velesajma od 30. maja do 10. junija t. l. prodajajo po Din 2.— biljetarne »Putnika«, vsi večji denarni zavodi, županstva, ter župni uradi. Kjer bi legitimacij ne bilo na razpolago, naj se zahtevajo direktno od urada Ljubljanskega velesajma. Organizacije in ustanove, katere bi želele prevzeti prodajo legitimacij, se naprošajo, da se obrnejo na urad velesajma. Pri dohodu na velesajem dopolne imetnik legitimacije razliko v ceni, t. j. Din 18.— pri velesajmski blagajni. Na odhodni železniški postaji je treba kupiti še posebno železniško izkaznico za Din 5.—, ki jo postajna blagajna žigosa in vpiše vanjo številko vozne karte. Pri blagajni na velesajmu dobi obiskovalec potrdilo o obisku, nakar mu vozna karta velja za brezplačen povratek.

Največja tombola letošnjega leta. Združeni odbori Jadranske straže v Mariboru priredijo dne 27. t. m. ob 15. uri na Trgu svobode veliko javno tombolo v korist gradnje doma na Jadranu. Oglejte si tombolske letake! Za prve tri tombole se razdeli 5500 Din v gotovini. Za 2.50 Din najkrasnejša potovanja po morju v I. razredu naših najluksuznejših parobrodov od Sušaka do Dubrovnika in nazaj ter od Splita do Kotora in nazaj, ali pa 7 dnevno bivanje v prvovrstnem Palace-Hotelu Praha na Rabu ter še drugi prvovrstni dobutki. Prodaja v trafikah Geč & Gnus na Glavnem trgu. Razstava dobikov v trgovini Divjak na Glavnem trgu. Podpirajte sklad za dom! Čuvajmo naše morje! Odbor.

Enodnevni tečaj za zeleno precepelje-nje šmarnice in za poletna dela v vinogradu se bo vršil v soboto 2. (drugega) junija t. l. na banovinski vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Pouk bo teoretičen in praktičen ter bo trajal od 8.—12. in od 14.—18. ure.

Sadjarji in vrtnarji dravske banovine zborujejo v nedeljo 3. junija ob 9.30 uri v Mariboru v dvorani Zadržne gospodarske banke. Na dnevnem redu je tudi referat g. ravnatelja Jos. Priola »O pospeševanju koščicastega in lupinastega sadja v dravski banovini z ozirom na izvoz in potrebe domačega konzuma«.

Ljudska univerza v Mariboru. Danes v petek ob 20.15 predava g. univer. prof. dr. France Veber iz Ljubljane o temi: »Socialni pomen zadržne misli«. To je zadnje predavanje letošnje sezone.

Tatovi na zatožni klopi. Včeraj dopoldne se je zagovarjalo pred malim kazenskim senatom tukajšnjega okrožnega sodišča 7 tatov zaradi številnih in najrazličnejših tatvin. Prva je stopila pred sodnike tatinska tolpa iz Slovenskih gor, in sicer 23-letni kolarski pomočnik Janez Kuhar iz Kicarija; 23-letni delavec Anton Bubnar iz Velovljaka, 52-letna Marija Duhova iz Kicarija, 22-letna njena hči Marija in 50-letna Marija Simoničeva. Obtožnica jim je očitala 33 raznih tatvin. Voditelja omenjene tolpe sta bila Janez Kuhar in Anton Bubnar, ki sta s svojimi pomagači spravljala ukradeno blago v denar, obtožene ženske pa so blago shranjevale, prikrivale in pomagale pri prodaji. Pri razpravi so skušali vsi obtoženci svoja zločinska dejanja tajiti. Obsojeni so bili: Janez Kuhar na 3 leta strogega zapore in 5 let izgube častnih državljskih pravic, Anton Bubnar na 2 leti strogega zapore in 5 let izgube častnih državljskih pravic, Marija Duhova na 6 mesecev strogega zapore, Neža Bubnarjeva na 3 mesece in 20 dni zapore, pogojno za 2 leti in Marija Simoničeva na 6 mesecev strogega zapore. Nato sta stopila pred sodnike 22-letni Fr. Heric iz Grabonoškega vrha in 29-letni zidarski pomočnik Alojzij Šlokan iz Zorovincev. Iz obtožnice je posneta, da sta bila omenjena obtoženca prava specialista za tatvine koles, ni pa bila pred njima varna tudi nobena shramba. Oba sta že bila večkrat kaznovana. Tokrat sta se morala zagovarjati zaradi tatvine 16 koles, 2 pušk, kokoši, zlatnine, obleke, perila, hranilnih knjižic, denarja itd. — Kolesa sta kradla po vseh mestih v bivši mariborski oblasti in jih nato nekoliko prepletkala in predelana prodajala na deželi. Senat je spoznal oba za kriva v smislu obtožbe in obsodil Franca Herica na 6 let težke ječe, Alojzija Šlokana pa na 8 let težke ječe. Oba sta bila obsojena še na trajno izgubo častnih državljskih pravic in na pridržek po prestani kazni, ker sta nevarna tuji lastnini.

Grajski kino. Do vključno petka »Schönbrunski sen« krasen film z Marto Egger-tovo, H. Thimigom, J. Serdo, E. Verebesem, v glavnih vlogah. V soboto »Hišica v Grinzingu« s Svetislavom Petrovičem in Greto Theimerjevo.

Kino Union. Od danes petka dalje »Noči velelesta« z Dolly Haasovo, Trude Berlinerjevo, Fritzom Kampersom. Film poln glasbe, bogate opreme, humorja, pariškega življenja.

Pri ljudeh z nerednim delovanjem srca povzroči kozarec naravne »Franz Josefove« grenčice, če jo popijete vsak dan zjutraj na tešče, lagodno milo iztrebljenje črevesja.

Živčno bolnim in otožnim nudi nula naravna »Franz Josefova« voda dobro prebavo, jasno glavo in mirno spanje. Po izkušnjah znamenitih zdravnikov za živčne bolezni je uporaba »Franz Josefove« grenčice pri težkih obolenjih možganov in hrbnega mozga najtopleje priporočati. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Ali ste jo že kupili?

Nova cesta Strigova — Ljutomer, Med Strigovo in Ljutomerom so pričeli graditi novo cesto, ki bo 10 km. krajša od stare. K gradbenim stroškom je prispevala banska uprava 340.000 Din.

Radio Ljubljana. Spored za soboto 26. t. m. Ob 12.15: Pod pendjeri; 12.45: poročila; 13: čas, Zapoimo veselo zdravico (reproducirane podoknice vsake sorte); 18: radio-orkester; 18.30: zabavno predavanje, predava Sancin-Medvedova; 19: primorska ura; 19.30: zunanepolitični pregled, predava dr. Jug; 20: komorni šramelkvartet (dr. Karlin); 21: radio-orkester; 22: čas, poročila; 22.15: Čajkovski VI. na ploščah.

Vremensko poročilo mariborske meteorološke postaje. Davi ob 7. uri je kazal toplomer 13.8 stopinj C nad ničlo; minimalna temperatura je znašala 12.0 stopinj C nad ničlo; barometer je kazal pri 16.8 stopinjah 741.3, reduciran na ničlo pa 739.3; relativna vlaga 78.

Esperantski kongres v Koprivnici

Dva zanimiva in značilna pojava.

Dne 20. in 21. maja se je vršil v Koprivnici v hrvaškem Podravju VII. jugoslovanski esperantski kongres, ki so se ga udeležili delegati esperantskih društev Jugoslavije, posebno dobro pa so bila zastopana esper. društva iz Koprivnice in bližnjih vasi. Kongres se je vršil pod pokroviteljstvom mestnega župana g. dr. Branka Švarca. Poleg obsežnega programa, ki se tiče notranjega organizatornega dela Jugoslovanske esperantske lige in njenih društev ter propagande za mednarodni pomožni jezik, je vredno omeniti dva razveseljiva pojava.

Prvi je ta, da so ta kongres organizirala esperantska društva iz Koprivnice in bližnjih vasi. Skoro neverjetno je, koliko zanimanja in požrtvovalnosti so pokazali ti preprosti hrvaški kmetje, ki so prevzeli tudi veliko večino programa na zabavnem večeru. Pevske točke, deklaracije in kratki nagovori, izrečeni z velikim navdušenjem po vaških fantih, dekletih in šolski deci, so dali razumeti, kako globoko pojmujejo ti idealisti žuljavih rok delo za sporazum, bratstvo in mir med narodi, kako se zavedajo, da je prav to delo tudi največje vrednosti za srečno bodočnost in napredek lastnega naroda.

Drugo razveseljivo dejstvo je bila velika naklonjenost krajevnih državljanov in občinskih oblasti, ki so dala poleg moralne tudi gmojno podporo prirediteljem kongresa. Zastopniki oblasti so v pozdravnih govorih s pravilnim razumevanjem poudarjali soglasnost esperantskih stremeljenj z delom Nj. Vel. kralja in naše vlade za mir in za principe Društva narodov. Iskrenost njihovih izjav potrjuje že omenjena podpora prirediteljem kongresa.

Udeležencem kongresa se je zopet okrepilo prepričanje, da ideja mednarodnega pomožnega jezika napreduje kljub navidezno neugodnemu političnemu preokretu zadnjih let, ali pa morda prav zaradi tega. Novi val nacionalizma bolj nego kdaj prej izključuje možnost, da bi bil kateri izmed nacionalnih jezikov priznan kot mednarodni pomožni jezik. To mesto si more priboriti le nevtralni jezik, ki ne ograža svobodnega kulturnega in političnega razvoja. Uvedba mednarodnega pomožnega jezika bi celo znatno pospešila poglobitev narodne kulture, ker bi se mladini v srednjih šolah ne bilo treba mučiti istočasno s 5—6 jeziki, kar ima za posledico, da absolventi ne obvladajo niti enega — tudi materinega ne. Delo za mednarodni pomožni jezik, je zato delo za napredek in mir!

1914 - Ruše - 1934

Pred velikimi spominskimi sokolskimi svečanostmi v Rušah — 20-letnica razvitja prapora Sokola Maribor-matica — jubilejni nastop ruškega Sokola — Kako so dobile Ruše ime „Mali Beograd“

Dvajset let je od tega. Mariborski Sokol je hotel razviti svoj društveni prapor. V Mariboru mu železna roka »Bezirksrichterja« ni dovolila obhajati tega krstnega slavlja. Zato so narodni krogi mariborski pohiteli 28. junija 1914. leta v narodne Ruše, da tam, ob vznožju slovenskega Pohorja, izvršijo to kar jim v Mariboru ni dovoljeno.

Podeželje oziroma štajerska vas, v kateri se ni bilo meščanstva, je vkljub vsememškemu pritisku razvijala svojo nepokvarjeno, čisto narodno slovensko dušo. V podeželju, brez malomeščanstva, se vsenemško-avstrijski »kaiserski« režim ni mogel tako lahko razbesneti, kot pa v mestih, podprti od malomeščanske miselnosti.

Slovenska kmečka pleča in nepokvarjena kmečka duša je bila najbolj trdoreh za avstrijsko raznarodovalno politiko. Malomeščanstvo se je iz konjunkturističnih in komercialnih motivov prav cenečno vpreglo v protinaroden in protislovenski voz in z lahkimi srcem zadržalo v duši svoje slovensko poreklo. In tako so mesta na Štajerskem postala razmeroma hitro ognjišče slovenskih odpadnikov, ki so se na tuj račun borili proti svoji lastni krvi.

Proti tem malomeščanskim odpadnikom pa je slovenska kmečka vas dvignila svoj glas. Nastal je nepremostljiv prepad med mestom in vasjo, ki se je premostil šele z ustanovitvijo naše narodne države.

Narodna slovenska in jugoslovanska misel je zategadelj živela in od časa do časa vzplamtela v velik idejni kres v slovenskih vaseh. Takšen narodni kres so prižgali 28. junija 1914. leta Rušani s podporo mariborskih narodnih krogov. Ruše so se spremenile v eno samo živopisno mravljino. Dihale so s tako navdušeno slovansko dušo, da je odpadnikom vztrepetalo srce od strahu. Ko je po usodepolnem strehu v Sarajevu začel delovati avstrijski krvnik, je tudi tukajšnjim protislovenskim podlim dušam odleglo. Zacvetelo je kar čez noč denuncijantstvo in že je žandarmerija aretirala in odpeljala v graške zapore vse ruške narodne može.

Kako visoko so ocenili narodno delo Ruš, kak strah so imeli pred Rušani in obenem kako so bili sami pritlikavi in nesposobni, je najboljši dokaz obtožnica proti aretiranim Rušanom.

Obtožili so jih, da so vedeli točno za atentat, ki bo izvršen 28. junija v Sarajevu. Zato so se zbrali v Rušah in rajali od veselja ob trenutku, ko je v Sarajevu izdihnil »kronprince«. Govorniki da so v svojih pozdravnih govorih v Rušah pozdravljali goste s povdarkom, da niso Ruše več avstrijske, marveč ruske. Lesjak je imel pozdravni govor in rekel: pozdravljam Vas na ruških tleh — strah ali pa zlobnost pa je strešico iz š izpuštil iz narenil iz »ruških« tal »ruska« tla. V podkrepitev temu je obtožnica navedla tudi za dokaz, da imajo Rušani res intimne stike z Rusijo in Srbijo to, ker so studenec pri Ruški koči krstili za »Romanov studenec«, torej že na vrh Pohorja postavili neusahljiv in simboličen spomenik ruske vladarske hiše Romančev. Vse to je bilo dovoljno za dokaz veleizdaje. Leto dni so Rušani trpeli v graških zaporih. Ruše same pa so zaničljivo nazvali srbsko-zarotniško gnezdo »Mali Beograd«.

Danes po dvajsetih letih, ko je pozabljeno trpljenje in so zaceljene rane, se lahko veselimo in smo ponosni na ime, ki so ga odpadniki v svoji mrznosti in satanski hudobiji nadjali Rušam.

Naš sokolski nastop, ki ga priredimo v nedeljo 27. maja pa naj bo tudi skromen spomin na dogodke pred dvajsetimi leti in skromna hvaležnost vsem onim možem, ki so zato, ker so sodelovali pri sokolskem slavlju 28. junija 1914. leta oz. ker so bili znani kot narodnjaki, pretrpeli težke ure v graških zaporih. Njim veljaj naša zahvala in priznanje! Vsem, bilo Sokolom, bilo nesokolom, Mi Sokoli priznamo žrtve, ki so storjene za slovenstvo, narodnost in državo, vsakemu, bil v naših vrstah ali izven naših vrst. Zato bodi letošnji 27. maj splošno narodno slavlje, ne samo sokolska prireditve. Ruški Sokol si šteje v svojo dolžnost da to proslavi zato, ker je Sokolstvo po svojem programu poklicano, da vzgaja narod v takšnem duhu, kot so bili može, ki

jih je avstrijski rabel leta 1914 hotel usmrtiti samo zato, ker so bili pravični in ostali zvesti svoji slovenski materi, svoji slovenski grudi, ker so čutili jugoslovansko in bili v svojih srcih navdušeni za slovansko vzajemnost. Vsem živim naše priznanje in spoštovanje, že umrlim

Letovanje otrok v Martinščici

Kot vsako leto, gre tudi letos mladina na letovanje v Martinščico, in to dijaki julija meseca (odpeljejo se 30. junija ob 18. uri in se vrnejo 31. julija ob pol 12. uri), dijakinje in ljudsko-šolska deca pa v avgustu (odpeljejo se 31. julija ob 18. uri in se vrnejo 31. avgusta ob pol 12. uri). Enomesečno letovanje (30 dni) stane 750 Din. Hrana je prvovrstna: kuhajo častite sestre iz Maribora in dijaki dobe 5 obrokov na dan, enkrat tudi močnatno jed. V letovišču je stalen zdravnik in dve skrbstveni sestri. V vsem prostoru je vodovod in elektrika, umivalniki in prhe s sladko vodo.

V plačani vsoti 750 Din sta všteta tudi celodnevni in poldnevni izlet s parnikom. Za razvedrilo dece je tudi v polni meri preskrbljeno. Velika igrišča z igralnimi pripravami, 20 malih čolnov in več velikih. Razen tega še dvakrat na teden kino, dve skakalnici (ena 3 m visoka), drča in gugalnica v vodi! Vsak dijak mora imeti s seboj: dve rjuhi, pogrinjalo (koc) in blazino. Razen tega naj ima vsak črne telovadne hlače, par majc (brez rokavov) in praznično obleko. Čevlji naj bodo dobri in močni, če pa ima kdo še lahke sandale, jih tudi lahko vzame s seboj, drugače smo pa spodaj bos. Dobro je tudi, ako imajo s seboj plašč za hladno vreme. Seveda mora imeti tudi vsak brisače (2), zobno ščetko, zobno pasto, milo, žepne rute, krtačo za čevlje itd.

Priporočati je pa vsakemu, naj ne nosi s seboj nobene hrane (salame, šunke in drugega), ker si stem lahko pokvari želodec. Pač pa naj deca vzame s seboj kakšno knjižo (tudi šolsko), šah, gosli, igre (domino, remi itd.). Vsak, kdor se misli udeležiti letovanja, naj se zgleda v Zdravstvenem domu v Koroščevi ulici do 15. junija.

Ptuj

Detomor v Zgornji Pristavi pri Ptuj. V Zgornji Pristavi in njeni okolici se je pred dnevi raznesla vest, da je 22-letna hčerka posestnika Marija Glažarjeva, ki je bila v blagoslovljenem stanju, odprala novorojenčka. Ta vest je prišla tu-

slava in zagotovilo, da hočemo zvesto braniti in nadaljevati to, kar so oni začeli in s trpljenjem krstili.

Da to dostojno proslavimo, vabi ruški Sokol vse narodno zavedne kroge širše okolice, naj pohitijo v nedeljo 27. maja v Ruše.

di na ušesa orožnikom, ki so Marijo Glažarjevo prijeli in jo odvedli banovinskemu zdravniku na Ptuijski gori dr. Pečetu, da jo preišče. Zdravnik je ugotovil, da je Marija res pred kratkim porodila in da je bil porod tudi normalen. Kljub tej ugotovitvi je dekle trdovratno tajilo, da bi bila sploh kedaj noseča, vendar je pod težo dokazov končno priznala porod, trdi pa, da je otrok prišel mrtev na svet, in da ga je pokopala na vrtu domače hiše. Sodna komisija je nato odredila eks-humacijo in obdukcijo trupelca. Komisija, ki je izvršila obdukcijo trupelca, je ugotovila, da je bil otrok rojen živ in sposoben za življenje. Na vratu so se našli znaki davljenja, iz katerih se sklepa, da je brezsrčna mati otroka pri porodu zadavila. Glažarjeva je tudi priznala, da ni bilo pri porodu nikogar zraven, in da je otroka v hipu duševne zmedenosti zadavila in trupelce zakopala na domačem vrtu. Trupelce so po obdukciji pokopali na domačem pokopališču, brezvestno mater pa so izročili okrajnemu sodišču v Ptuiju, ki je uvedlo sodno preiskavo.

Srečen ni, kdor srečo vživa sam... Današnja huda kriza je pahnila v bedo tisoče in tisoče družin, katerih očetje radi brezposelnosti ne zaslužijo niti za kosček kruha. Lačni, golji in bosji so ti reveži in nimajo niti najpotrebnejših oblačil. In takih družin je tudi v našem mestu veliko število, zato je krajevni odbor Rdečega križa v Mariboru pokrenil akcijo in bo stalno vse leto zbiral satro obleko, obutev in perilo ter z nabranimi oblačili in obvalom oblekel najrevnejše. Rdeči križ apelira na vsa usmiljena srca v Mariboru, naj mu priskočijo na pomoč pri tej akciji in naj darujejo staro in ponošeno obleko, obuvale in perilo, ki ga sprejema društveni poverjenik vsak ponedeljek od 15. do 18. ure v domu reševalne postaje na Koroški cesti. Kdor bi pa želel, da bi poslalo društvo poverjenika na dom po darove, naj blagovoli to poročiti društvu telefonično, pisмено ali ustno. Ta dobrodelna akcija Rdečega križa je že vpeljana po vseh drugih mestih naše države in ne sme za njimi ostati naš Maribor, o katerem je znano, da ima zlato srce za trpečega brata.

Proslava 20-letnice razvitja prapora Sokola Maribor-matica

Jubilejni nastop ruškega Sokola Ugodne železniške in avtobusne zveze

Ruše, nedelja 27. maja 1934

Greta Rechbauerjeva:

Zgodba mlade ljubezni

Sonja je že zopet stala pred ogledalom ter se lepoticila. Ko je bila oblečena, je krenila po mestnih ulicah v kavarno. Prisedla je k mlademu, elegantno oblečenemu gospodu.

Bila je lepa in nadvse zgovorna. S svojimi ljubeznivimi črnimi očmi je prijazno gledala v svet. S svojim vpludnim vedenjem si je prisvojila vsakogar, ki je prišel v njeno družbo. Moški so se trli okoli nje in so tekmovali za njeno naklonjenost.

Tudi kavalir Janko, ki je na prvi pogled pretehtal stvar, ni ostal nedovzet za njeno zapeljivo in očarljivo postavo. Pridružil se ji je in se seznanil z njo. Od tistega dne sta se v kavarni stalno sestajala.

Četrty dan po srečanju jo je prvič spreml domov. Pozno sta se odpravila. Ko sta prišla na ulico, ni bilo nikjer več živih duš; povsod je vladala tišina. Ves srečen je položil desnico okrog njenega pasu in tako sta privita drug k drugemu počasi korakala v temno noč. Govorila sta tiho, kakor bi se bala, da in ne bi kdo motil v njuni tihi sreči. Zatopljena v pogovore nista opazila, da sta že pri vežnih vratih. Njej je bilo žal, da se je že morala posloviti. Napovedala sta si

sestaneke za nedeljo, nato se poljubila in razšla.

Prišla je nedelja, in sama nista vedela, kako se je zgodilo: ali ju je omamila sentimentalna glasba, ali ju je razvnelo precejšnje število kozarcev vina, ki sta jih popila. Dejstvo je pač bilo, da se nista zadovoljila s slovesom na hišnem pragu.

»Vstopite!« je dejala Sonja, ko je odklenila hišna vrata.

On je razumel in se ni dal prositi.

»V prvo nadstropje,« je zašepetala, ko je spet zaklenila, in Janko je ves srečen stopal po stopnicah navzgor.

V prvem nadstropju sta stopila v ljubko malo sobico. Kdo ne bi spoznal okusa Sonje, ki je komaj začela sanjati o ljubezni? Tako se vse deviško je izgledala ta njena sobica... Postelja s snežno belimi blazinami in s čipkami iz rožnatordeče svile na rjuhah, pripetih na odejo, je zapeljivo vabila k sebi.

»Sedite,« je dejala Sonja.

Svetiljka z rožnatim senčnikom je razlivala po sobi nežno, mehko svetlobo, ki pa je bila dovolj velika, da je Janko mogel videti, kako je Sonja odlagala promehadno obleko.

Janko je bil v zadregi. Videl je, kako

so se ji dvigala polna prsa in kako se je blestelo njeno telo na rožnati svileni odeji. Ni se mogel premagati. Pogledal jo je tako, kakor da bi hotel vso svojo ljubezen izliti v ta sam in edini pogled. Nežno jo je prijel za roko, jo pritisnil k sebi in poljubil.

»Oprosti, Sonja,« jo je prosil. »Ne zameri mi. Ljubim te, kakor nisem ljubil še nobene ženske na svetu. Zato mi oprost. Oprosti mi tudi, da te tikam. Kogar ljubim, ne morem vikati.«

Prijel jo je za roko ter jo tako proseče pogledal, da se ji je moral zasmiliti.

»Saj ti ne zamerim, toda tako čudno me je spreletelo.«

Začel jo je božati po licih in laseh. Ona pa je dvignila k njemu svoje trudne oči...

Ko sta se poslovila in je odšel, je skočila k oknu, da si ohladi razgredo glavo. Dolgo je slonela tako in gledala v mesečno noč. In še ko je legla k počitku, ni mogla zaspati, ker mislila je nanj, ki ga je sedaj ljubila z vsem svojim mladim srcem.

Tako je vstal okoli nje nov svet, ves drugačen kakor je bil prejšnji, ko je bila še tako sama, tako zapuščena. V tem svetu je bil poleg nje le še eden on, Janko. In njena ljubezen je rasla v silne globine, kakor ogromno drevo je pogajala svoje korenine. Zorela je v muko in z grozo spoznala, da je prevelika, do-

sti prevelika za njegovo plitvo, samo mimobežne naslade željno, ki se je kmalu naveličala in hotela drugam, dalje, vedno dalje...

Janko ni zahajal več tako pogosto k njej. Kadar pa je prišel, se mu je vedno mudilo. Tisoč je bilo izgovorov, ki naj bi prevarili njeno vero, pa so le povečali njeno bolečino. Senca, ki vstala spočetka še majhna, je rastla vedno bolj v neskončno spoznanje. Vedela je čisto odločno, da se je njegova ljubezen ohladila, da umira. Saj ni bil nič več tako dober in ljubezniv, ko preje in sploh ni bil več on; postajal je čisto nekdo drugi. Ponos jo je rezal v srce, a nad njim je bila ljubezen močnejša kakor ona sama in vse okoli nje! Gnala jo je za njim, na njegova pota.

Na teh potih je naposled našla tisto, kar je že davno slutila in česar se je tako silno bala; Janko se je sestajal z drugo, ljubil je drugo, govoril ji je prav tako, kakor nekoč njej...

In tedaj se je vprašala, kakor se jih je vprašala toliko pred njo in za njo:

»Zakaj sem ga spoznala? Zakaj sem ga ljubila?«

Odgovoriti si je mogla samo eno:

»Moški so kakor metulji, ki letajo od cvetke na cvetko. Kadar posrkajo med na prvi, odlete k drugi in od druge k tretji, četrti, peti...«

Sreda 30. maja: otvoritev XIV. Ljubljanskega velesejma

Železniška izkaznica za polovično voznino se dobi pri blagajnah vseh železniških postaj za Din 5-

MARIJ SKALAN:

SEMISIRIS

Roman iz prazgodovine človeštva.

»Potem bom padla pred njo na kolena, prosila jo bom in ona me bo uslišala. Razumela bo mojo stisko, razumela ljubezen do nje in do vaju...«

»Tudi jaz bom storila tako.«

»Kaj naj storiva?« je vzkliknil pribočnik.

»Vzemiva ju s seboj!« je prosil tekač. »Morda ju bova zares potrebovala, saj princesa princes ne bi mogla ostati brez ženske postrežbe. Sužnjam ne moreva zaupati. Onidve sta zvesti in zanesljivi. Če se nam pa beg ponesreči in bomo umrli, naj umremo skupaj!«

»Da, naj umremo skupaj!« sta vzkliknili Ista in Upa.

»Premislita še enkrat nevarnost, v katero silita!« je dejal Savadagak. »In pomislita kaj bi bilo, če bi se beg ponesrečil zaradi naju in bi zaradi vaju morala umreti princesa princes, ki je s svojo prošnjo pri faraonu faraonov rešila naju pred nožem obrednika svetega bika Apisa.«

»Premislila sem,« je odvrnila Ista.

»Tudi jaz sem premislila,« je dodala Upa. »Ničesar mi ni treba več premišljevat. Z vami pojdem kamorkoli vaju vodi dolžnost!«

»Bodi,« se je vdal naposled Savadagak, »toda brez dovoljenja najinega očeta, častitega Ulamaka, vaju ne vzamem s seboj.«

»Dovolil bo,« sta vzkliknili deklici veselo, planili kvišku in zdirjali po očeta.

»Častiti Ulamak, rojak najin,« je spregovoril pribočnik, ko je vstopil zlatar in ju pozdravil. »Tvoji hčerki sta najini nevesti in prisegava ti pri sveti ptici Ibisu, ki je zaščitnik ljubezni mladih src, da ju ljubiva z vso globino čuvstev. Sklenila sva zato, da ju vzameva s seboj v najino in tvojo rodno domovino na strani večera. Toda vračava se po nevarni poti, ne po takšni, kakršna naju je pripeljala v srce sveta. Verjetnosti, da dose-

65

ževa svoj daljnji cilj, je prav toliko, kolikor je ni, ali pa je je morda še veliko manj. Morda smrt ni daleč in ji greva sama nasproti. Odloči sedaj! Moreš pustiti hčerki svojo Isto in Upo v tako nevarnost? Jima moreš dovoliti, da odideta z nama? Govori odkrito, dobri, častiti rojak in oče! Če se prikaže v tvojih besedah samo senca strahu in nezaupanja, potem se vđava; deklici naj ostaneta pri tebi in naj čakata na najino vrnitev. Če bo kdaj mogoča...«

»Oče sem,« je dejal Ulamak žalostno, »in nobenemu očetu ni lahko pri srcu, če se mora posloviti od svojih otrok. Toda taka je usoda očetov in otrok: prej ali slej se mora dopolniti. Če sta si moji hčerki izbrali vaju, hrabra častnika kralja kraljev, rojaka moja iz dežele večera, potem sta izbrali po zapovedi svojega srca in po moji davni želji. Zaupam vama in trdno sem prepričan, da ju bosta pripeljala v gore mojih prednikov. Star sem že in naveličan tujine, četudi je bogata in mogočna, vse boli kakor domovina, zato ni več daleč čas, ko se napotim tudi sam za zahajajočim solncem. Rad bi umrl na domači grudi, rad bi v njej snival svoj večni sen. Blagoslov moj vas bo sprem-

ljal, vaju, hčerki moji, in vaju, mladeriča. Govoril sem!«

»Hvala ti, dobri oče!« sta vzkliknili deklici in ga objeli.

»Torej dovoljuješ brez strahu pred negotovo usodo, v katero nas bo vodila nevarna pot?« je vprašal Savadagak.

»Govoril sem!« je ponovil zlatar.

»Potem hodi!« je pritrdjeval pribočnik.

»Obljubljava ti, da bova skrbela za njiju tako kakor za lastno življenje. Če pa nas izda srečna usoda, odpusti nama in njej!«

»Odpustil bom. Kaj pa je naše življenje?« Samo kratko, neskončno kratko bivanje v pregnanstvu, ki se imenuje svet ljudi. Prišli smo vanj, da se vrnemo; prej ali slej, mar ni vseeno? Kar mora biti — naj bo. Blagoslov moj z vami, otroci!«

»In s teboj, dobri oče!« so vzkliknili vsi hkratu.

Dogovor je bil zaključen in treba je bilo iti na delo, treba je bilo pripraviti vse potrebno za odhod iz srca sveta, iz mogočnega mesta faraonov atlantskih...

(Se bo nadaljevalo.)

Sominiaite se CMD

Sokolstvo

Vsemu članstvu Sokola Matice

Letos poteče 20 leto odkar je bil razvit naš društveni prapor v Rušah. Za to priliko bo v nedeljo 27. t. m. v Rušah jubilejna obletnica razvitja našega prapora, združena z jubilejnim nastopom bratskega ruškega sokolskega društva. Kako važnega pomena je ta dogodek za naše društvo, ni potreba posebej poudarjati. Dolžnost nas vseh je, da se tega slavlja udeležimo vsi, da na ta način proslavimo in poživimo spomine na tiste težke dni, ko so naši bratje ustvarjali temelje naši svobodi, ko so naši bratje neustrašno v senci častitljivega sokolskega prapora šli v boj kot borci za resnico, pravico in svobodo kot borci nesmrtnega Tyrša za njegovo ideologijo. Naša sveta sokolska dolžnost je, da se na ta dan spomnimo svoje trnjeve preteklosti, na kateri je zgrajena danes po 20 letih mogočna sokolska miselnost, ki preveva naš svobodni narod od Triglava do Vardarja. Še so v naših vrstah sestre in bratje, ki so

bili takrat prežeti globokih čuvstev, da je narodna svoboda največja dobrina in da je ta svoboda zapopadena v svetih sokolskih načelih. V krogu teh bratov in sester se moramo znova pokloniti društvenemu praporu, znova priseči na sokolsko bratstvo in slogó, kot takrat pred 20 leti.

Za vse članstvo društva Sokola Matice je udeležba v krojih strogo obvezna. Bratje in sestre, ki nimajo krojev naj pridejo z znaki. Dolžnost pa je tudi drugih mestnih in okoliških bratskih edinic, da se pomembnega nedeljskega slavlja v Rušah udeleže v čim večjem številu in v slavnostnih krojih.

Odhod iz Maribora z glavnega kolodvora ob 13.27, s koroškega kolodvora pa 13.34. Na kolodvoru v Rušah bo slavnostni sprejem, nato pa sprevod na telovadlišče. Po nastopu bo proslava 20-letnice razvitja našega društvenega prapora, nato pa bratska zabava. Zdravo!

Izredni občni zbor Sokola Maribor Matice. Sinoči je bil v mali dvorani Narodnega doma izredni občni zbor Sokola Maribor Matice, na katerem je bila sprejeta lista s starostom Franjom Burešem in podstarostom br. dr. Borisom Miheličem ter načelnikom Jožetom Hvalencem na čelu. Lista bo predložena župni upravi v potrditev. Zaradi pomanjkanja prostora bomo priobčili obširnejše poročilo o izrednem občnem zboru prihodnjič.

Javna zahvala. Sokolsko društvo Jarenina—Pesnica se tem potom pristočno zahvaljuje vsem, ki so na kakršenkoli način pripomogli, da je naš nastop na binokštni ponedeljek tako lepo uspel. Posebej se zahvaljuje društvu vrlim pevcem mariborskega »Jadrana«, vsem bratom in sestram, ki so pri nastopu sodelovali in vsem, ki so obiskali društveno prireditve. Bodi vsem zagotovljeno, da bo v Pesniški dolini posejano zrno rodilo stoteri sad! Zdravo!

Sokolska četa Markovci. Pred šestimi meseci je tudi pri nas pognala z mogočnega sokolskega debila mlada vejica, ki so ji nekateri poznavalci naših razmer prerokovali krepko rast in razvoj, drugi pa so dejali, da se bo kmalu posušila. Ti zadnji namreč ne vedo, da vejica ne more usahniti, če je drevo krepko, zdravo in vrtinar vesten. Tej vejici smo dali naslov: Markovska sokolska četa. Koliko je bilo truda, požrtvovalnosti in potrpljenja na eni in koliko oviralnih malenkosti na drugi strani, o tem poročata četna kronika. Torej, pri telovadbi si pridno krepimo telo, vežbamo pa tudi na bradli

in drogu. Nekateri člani kažejo že razveseljiv napredek. Pohvalo zaslužijo narasčajniki in sokolska deca. Omeniti moramo, da se pridno udeležujejo pri žogobcu, začeli pa smo tudi z odbojko. Zbiramo in urejamo si knjižnico. Dolej smo priredili dve gledališki igri. Prva je bila delo našega brata Bogomirja Kostanjevca in ima naslov »Scene«. Vprizoritev je vzbudila v Markovcih precejšnjo senzacijo, zanimajo se pa za igro tudi druge čete. Druga naša vprizoritev je bila »Županova Micka«. Pri obeh predstavih je dosegla četa velik moralen uspeh, medtem ko je bil finančni nekoliko manj efektan. Na binokštni ponedeljek pa je četa priredila v Bukovcih pri bratu Cvetku majniško slavnost, ki je dobro uspela in vrgla četni blagajni lep dobiček. B. K.

Najdaljši predor na svetu.

Najdaljši predor na svetu so zgradili Japonci. Gradili so ga dolgih 16 let. Predor veže znamenito japonsko letovišče Atami z mestom Nehezu. Pot med obema krajema je dolga nad 215 km. Stroški za predor so znašali okroglo 120 milijonov Din. Omenjeni predor pa ni samo najdaljši na svetu, marveč je tudi najmodernejši. Kopanje je bilo združeno z neprestano smrtno nevarnostjo in je 60 delavcev izgubilo pri tem svoje življenje. Predor bo izročeno prometu 1. decembra letos in bo otvoritev združena z velikimi svečanostmi, ki jim bo prisostvoval sam japonski mikado.

Sport

Važne odločitve JNS

Včerašnje beograjsko »Vreme« prinaša odlomke nekaterih sklepov zadnje seje nogometne zveze v Beogradu, ki bodo zanimali vso našo sportno javnost. Vest prinašamo točno tako, kot jo ima »Vreme«:

»Na predsinočni seji JNS je bil iz podzveznega prvenstva črtan mariborski Rapid. Že prej je politična oblast Rapidu prepovedala javno nastopanje. V zvezi s tem je JNS razveljavil vse 4 tekme, ki jih je Rapid doslej odigral in jih verificiral v korist nasprotnikov. V zvezi s tem sklepom zveze je član upravnega odbora JNS g. Mario Kuret, tajnik LNP, podal ostavko na svojo funkcijo pri zvezi.

Zveza je na zadnji seji tudi obravnavala zanimivo vprašanje prvenstvene tekme med Ilirijo in Mariborom, ki se je odigrala meseca marca. Na tekmi so se pripetili incidenti. Ljubljanska podzveza je vzela zadevo v pretres dva meseca po odigrani tekmi. Medtem je Maribor odigral že vse preostale svoje tekme. Iliriji pa sta ostali še dve, od katerih se nedeljska, proti Čakovcu smatra za odločilno za prvo mesto. In kaj se je zgodilo? Podzveza, ki je tako pozno vzela zadevo v postopek, je kaznovala nekoliko igralcev Maribora, ki je že vse tekme odigral, Iliriji pa je suspendirala nič več in manj kot 6 igralcev.

Ta odločitev Ljubljanske podzveze je izzvala v Ljubljani veliko nezadovoljstvo. V Beograd sta zato odpotovala predsednik in podpredsednik SK Ilirije gg. dr. Lapajne in inž. Bloudek, da intervenirata pri JNS, vendar JNS ni mogel zadeve vzeti v pretres in tako bo morala Ilirija nastopiti proti svojemu najnevarnejšemu nasprotniku brez šestorice svojega I. moštva.

Te vesti so registrirali tudi zagrebški listi in pripominjajo »Novosti«, da to nekako »diši« na spor Primorje-Ilirija, ker ima Primorje v upravi LNP večino.

Mi bi za danes samo to ugotovili, da vesti »Vremena« niso povsem točne, in to predvsem glede tekme Ilirija:SSK Maribor. Mariborska sportna javnost z velikim zanimanjem pričakuje rešitev perečih zadev, tičečih se mariborskih klubov. O tem pa prihodnjič.

Sobo odda

SOBO
zelo prijetno, solčno, zračno, parketirano, v novem poslopiju, z uporabo kopalnice, na Kralja Petra trgu, oddam boljše gospodu s l. junijem. Naslov pove urava lista, 1898

Stanovanje

STANOVANJE
s 4 sobami, verando, z vsemi pritlikinami in komfortom, v sredini mesta, oddam z avgustom. Ponudbe pod »2000« na upravo. 2134

Oglašujte!